

Roj: **STSJ CAT 5011/2024 - ECLI:ES:TSJCAT:2024:5011**

Id Cendoj: **08019330022024100403**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Contencioso**

Sede: **Barcelona**

Sección: **2**

Fecha: **26/06/2024**

Nº de Recurso: **1697/2023**

Nº de Resolución: **2405/2024**

Procedimiento: **Recurso de apelación. Contencioso**

Ponente: **MONTSERRAT FIGUERA LLUCH**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Sala Contenciosa Administrativa

Secció Segona

Recurs d'apel·lació SALA TSJ 1697/2023 - Recurs d'apel·lació contra sentències núm. 673/2023

Parts: Arely i París

AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXAC

SENTÈNCIA Núm. 2405/2024 - (Secció: 434/2024)

Magistrats/ades:

II·Im. Sr. Jordi Palomer Bou

II·Ima. Sra. Montserrat Figuera Lluch

II·Im. Sr. Néstor Porto Rodríguez

Barcelona, 26/06/2024

La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (Secció Segona), constituïda per a la resolució d'aquest recurs, ha dictat la següent sentència en el rotlle d'apel·lació núm. 673/2023, interposat per Arely i París, representat per la procuradora LAURA ESPADA LOSADA i assistit de lletrada, contra AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXAC, representada pel Procurador JAIME PALOMA CARRETERO i assistit de lletrat.

N'ha estat ponent l'il·lm. magistrada Sra. Montserrat Figuera Lluch, qui expressa l'opinió de la Sala.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.-El Jutjat Contenciós Administratiu 12 Barcelona va dictar, en el Recurs ordinari núm. 318/2021, la Sentència núm. 128/2023, de data 9 de maig de 2023, la decisió literal de la qual és la següent: "DESESTIMAR el presente recurso contencioso-administrativo interpuesto por la representación procesal de Arely y París , sin expresa condena en costas."

Segon.-Contra la resolució esmentada es va interposar recurs d'apel·lació, el qual fou admès pel Jutjat d'Instància, qui va remetre les actuacions a aquest tribunal. Les parts foren citades. L'apel·lant és Arely i París i l'apel·lada és AJUNTAMENT DE MONTCADA I REIXAC.

Tercer.-Desenvolupada l'apel·lació, s'assenyalà dia i hora per a la votació i la decisió: 19 de juny de 2024.

Quart.-En la substanciació d'aquest procediment s'han observat i acomplert les prescripcions legals.

FONAMENTS DE DRET

Primer. -La representació processal de les senyores Arely i París formula aquest recurs d'apel·lació contra la Sentència núm. 128/2023, de data 9 de maig de 2023, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 12 de Barcelona, que desestima el recurs contenciós administratiu que ha interposat contra el Decret 2021/001217, de data 10 de maig de 2021, dictat per l'Alcaldia de Montcada i Reixac pel qual es desestima el recurs de reposició contra l'acord, de 14 de desembre de 2020, que ordena l'enderroc del construït sense llicència municipal, consistent en l'ampliació d'un cobert o cos auxiliar en l'espai lliure de parcel·la a la finca situada al DIRECCION000 de Montcada i Reixac, en no ser legalitzables.

Segon.-L'apel·lant, succintament, al·lega que la Sentència efectua una aplicació incorrecta de la normativa i discrepa de la conclusió a la qual arriba la Sentència pel que fa a la distància a veïns que han de respectar els cossos auxiliars en la zona 15 de Santa Maria de Moncada. Sol·licita l'estimació del recurs, la revocació de la Sentència d'instància i que s'estimi íntegrament el recurs interposat, d'acord amb la pètica de la demanda.

S'oposa al recurs d'apel·lació la representació processal de l'Ajuntament de Montcada i Reixac que sol·licita la desestimació del recurs i la confirmació de la Sentència d'instància, amb imposició de coses a l'apel·lant.

Tercer.-Amb caràcter general, convé recordar que el recurs d'apel·lació té per objecte la sentència d'instància i que no es tracta de reiterar i repetir els mateixos arguments i proves de la primera instància, ni d'afegir-hi nous arguments i proves. La finalitat del recurs d'apel·lació consisteix en depurar un resultat processal anterior ja obtingut. En resum, el recurs d'apel·lació no es pot considerar com una reiteració de la primera instància, l'objecte del qual sigui l'acte administratiu impugnat en el procés, sinó com un procés especial d'impugnació l'objecte del qual és la sentència. No es tracta de reobrir el debat sobre l'adequació jurídica de l'acte administratiu impugnat, sinó de revisar la sentència que s'ha dictat. En aquest cas l'apel·lant qüestiona la Sentència d'instància, tornant a reiterar els mateixos arguments que exposà en la instància i que avancem que han tingut encertada i motivada resposta en la Sentència apel·lada, que ha resolt d'acord amb dret i valorant la prova practicada, d'acord amb les normes de la sana crítica, les qüestions que han estat plantejades en la instància.

L'apel·lant comença per criticar la Sentència en tant que afirma que no es pot aplicar directament la normativa corresponent a la tipologia d'edificació aïllada si no es determina la zona a la qual pertany la finca i es refereix a la regulació de la zona 15 on es troba la finca, però la Sentència resol la qüestió que es planteja en aquest recurs de manera correcta i d'acord amb la normativa relativa a la zona 15, si bé arriba a una conclusió diferent a la que pretén la recurrent, d'acord amb la valoració de la prova practicada en el procediment. En efecte, al moment de realització de les obres era d'aplicació el Pla General Metropolità de Barcelona.

Consta a les actuacions i és un fet no controvertit que la finca de la recurrent es troba a la Zona 15, de conservació d'estructura urbana i edificatòria, regulada als articles 329 a 332 de les Normes Urbanístiques del PGM.

L'article 329.2 de les NNUU disposa que: "2. L'ordenació d'aquesta zona, continguda en aquestes Normes, i la que es desenvolupi mitjançant plans especials, respon al manteniment de les condicions d'edificació actuals, preservant-la d'augment de volum i densitat, i a la conservació de l'actual estructura urbana".

Així mateix, d'acord amb l'article 330.2 i 3: "2. Les condicions d'edificació de cada unitat de zona seran les establertes a l'ordenança del pla especial, que haurà de ser aprovada en els terminis que es fixen a la disposició final segona amb subjecció a les determinacions contingudes en aquesta secció. 3. Mentre no es publiqui el Pla Especial, les obres i edificacions de nova planta i les obres d'ampliació i reforma, s'ajustaran, pel que fa a les condicions d'edificació i a les condicions estètiques, a l'estructura urbana i edificatòria del conjunt determinant de la qualificació d'aquesta zona i, especialment, a les següents: 1a Alçada. Has de ser la que aproximadament assoleixin la majoria dels edificis que responguin a l'estructura edificatòria de la zona. 2a Alineacions. Les edificacions han de respondre a l'alineació que prevalgui a les edificacions de la zona. 3a Ocupació de parcel·la. Han de respectar l'ocupació preexistent amb possibilitat d'augment a planta baixa fins a un 10 per 100. 4a Intensitat d'edificació. La intensitat d'edificació de les parcel·les sense edificar no pot depassar els 0,90 m2 sostre/m2 sòl."

En conseqüència, als efectes de determinar l'alineació d'aplicable, cal estar a la que prevalgui a les edificacions de la zona.

La Sentència descarta l'aplicació del dictamen pericial aportat per la recurrent als efectes de determinar l'alineació d'aplicable, de manera raonada i justificada i pren en consideració al respecte, també de manera justificada, la memòria del Pla de Millora Urbana de la Zona 15, aprovat inicialment i aportat a les actuacions per l'Ajuntament, on es realitza un estudi de la distància mínima dels edificis a les llines de parcel·la de tota la zona, i s'hi conclou que un 77% de les parcel·les compleix amb els paràmetres aplicables en el Pla Comarcal de Barcelona: 2 metres a la llinea de veí i 3 metres al carrer, i conclou per això que és aquesta la distància aplicable. Convé aquí recordar que la valoració de la prova practicada correspon a la jutgessa d'instància i que per tal que el recurs d'apel·lació pugui prosperar correspon a l'apel·lant acreditar que en la seva valoració ha incorregut en error patent, arbitrarietat o omissions; o bé que ha arribat a conclusions contradictòries o que no ha observat les regles de la sana crítica. Al respecte, cal assenyalar que s'entén que la jutjadora viola les regles de la sana crítica quan segueix un criteri contrari als dictats de la lògica o del raciocini humà, la qual cosa no ha succeït en aquest cas. L'òrgan decisor està dotat d'una facultat d'apreciació o llibertat de judici, només limitada per les regles de la sana crítica, que si bé no estan catalogades, ni són susceptibles d'enunciació, s'entenen violades quan es segueix un criteri contrari als dictats de la lògica o del raciocini humà. En aquest cas, Sentència ha aplicat la normativa correcta per resoldre l'assumpte i ha valorat la prova practicada amb rigor atenent-se als criteris de la sana crítica i justificant la determinació i selecció dels elements probatoris en base als quals ha format el seu criteri per resoldre l'assumpte, per la qual cosa aquest recurs d'apel·lació no pot prosperar.

Quart. -Per tot l'anterior, és procedent desestimar aquest recurs d'apel·lació. De conformitat amb el que disposa l'article 139.2 LJCA, és procedent imposar a l'apel·lant el pagament de les costes d'aquest recurs d'apel·lació, si bé limitant la seva quantia a un màxim de 500€.

Vistos els preceptes legals esmentats i la resta d'aplicació general i pertinent.

DECISIÓ

Primer. -Desestimar aquest recurs d'apel·lació.

Segon. -Imposar a l'apel·lant les costes d'aquest recurs d'apel·lació fins al límit de 500 €

Notifiqui's a les parts la present Sentència, que no és ferma. Contra la mateixa es pot deduir, si s'escau, recurs de cassació a través d'aquesta Sala, de conformitat amb allò que disposa la Secció 3^a, Capítol III, Títol IV de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa (LJCA). El recurs haurà de preparar-se en el termini que preveu l'art. 89.1 LJCA.

Alhora, s'adverteix que al BOE núm. 162, de 6 de juliol de 2016, apareix publicat l'Acord de 20 d'abril de 2016, de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, sobre l'extensió màxima i altres condicions extrínseques dels escrits processals referits al recurs de cassació.

D'acord amb el que disposa el Reglament (EU) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016 relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades, en la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, a la qual remet l' art. 236 bis de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i en el reial Decret 1720/2007 pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD, faig saber a les parts que les seves dades personals han estat incorporades al fitxer d'assumptes d'aquesta Oficina judicial, on es conservaran amb caràcter confidencial i únicament per al compliment de la tasca que té encomanada i sota la salvaguarda i la responsabilitat de la mateixa i on seran tractades amb la màxima diligència.

D'aquesta sentència, uniu-ne una certificació al procediment. Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. La Sentència anterior ha estat llegida en Sala i en audiència pública pel ponent l'il·lm. magistrada Sra. Montserrat Figuera Lluch . Com Lleturada de l'Administració de Justícia ho certifico.